

Ний, Александър I

По Божата милостъ и народна воля

Князь на България

Правителството на съседния намъ братски народъ, водимъ отъ лични и егоистични цели и желаещъ да осуети светото дѣло — Съединението на българския народъ въ едно цѣло, днесъ, безъ всѣки законенъ и справедливъ поводъ, е обявило война на нашата държава и е дало заповѣдъ на войскитѣ си да нахълтатъ въ земята ни. Съ голѣмо прискърбие Ние научихме тая печална вестъ, защото никога не вѣрвахме, че нашитѣ еднокръвни и едновѣрни братя ще вдигнатъ ржка и ще почнатъ една братоубийствена война въ тия трудни времена, които преживяватъ малкитѣ държави на Балканския полуостровъ, и така безчеловѣчно и безразсочно ще се отнесатъ къмъ своитѣ съседи, които, безъ да причиняватъ нѣкому вреда, работятъ и се борятъ за едно благородно, справедливо и похвално дѣло.

Като оставяме върху сърбитѣ и правителството имъ всичката отговорностъ за братоубийствената война между двата братски народа и за лошитѣ последствия, които би могли да сполетятъ дветѣ държави, Ние обявяваме на своя любимъ народъ, че приехме прогласената отъ сърбитѣ война и дадохме заповѣдъ на нашитѣ храбри и юначни войски да почнатъ действията си срещу сърбитѣ и мжжи да защитаватъ земята, честта и свободата на българския народъ.

Нашето дѣло е свето и надѣваме се, че Богъ ще го вземе подъ своята защита и ще ни даде нуждната помощъ, за да възтържествуваме и победимъ вразитѣ си. Като сме увѣрени, че нашиятъ любимъ народъ ще се притече да ни поддържа въ трудното ни свето дѣло — защитата на земята ни отъ нахълтванията на неприятеля — и че всѣки българинъ, способенъ да носи оржие, ще дойде подъ знамената да се бие за своето отечество и свобода, призоваваме Всевишного да пази и покровителствува България и да ни помага въ труднитѣ и усилни времена, които преминава страната ни.

Нека Всевишниятъ Господъ Богъ ни бже на помощъ.

АЛЕКСАНДЪРЪ“

Положението на българскитѣ войски къмъ деня на обявяване на войната бѣше следното: Източенъ корпусъ (51000 души съ 52 орджия) бѣ разположенъ въ длѣжъ на турската граница отъ гр. Бургасъ до гр. Пещера; Западниятъ корпусъ (28000 души съ 50 орджия) — край границата на Македония и по сръбската граница отъ Рила до Берковския Балканъ; Северенъ отредъ (15000 души съ 37 орджия) — по сръбската граница отъ Берковския Балканъ до Дунавъ.

Сръбскитѣ войски бѣха разположени: Тимошката армия (21000 души съ 18 обсадни орджия и 3 батареи) — около Зайчаръ и Неготинъ, срещу нашия Северенъ отредъ; Нишавската армия: а) Моравската дивизия — срещу Трънь; б) Шумадийската